

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 5.12.2018 – Ayuntamiento de Pamplona v. Orange Espagne S.A.U.

(Asia C-764/18)

(2019/C 112/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ayuntamiento de Pamplona

Vastapuoli: Orange Espagne S.A.U.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/20/EY⁽¹⁾ (valtuutusdirektiivi), jota unionin tuomioistuin on tulkinnut suhteessa matkaviestinnän alalla toimiviin yrityksiin, ja erityisesti sen 12 ja 13 artiklassa säädettyjä jäsenvaltioiden verotusvallan käyttöön kohdistuvia rajoituksia kiinteän puhelinverkon ja internetin palveluja tarjoaviin yrityksiin?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi (ja todetaan, että kyseistä direktiiviä sovelletaan myös kiinteän puhelinverkon ja internetin palveluja tarjoaviin yrityksiin), onko direktiivin 2002/20/EY 12 ja 13 artiklan mukaan jäsenvaltioille sallittua asettaa maksuja, jotka lasketaan yksinomaan yrityksen – asennettujen järjestelmien omistajan – kyseisellä alueella kiinteän puhelinverkon ja internetin palvelujen tarjoamisesta vuosittain saamien bruttotulojen perusteella?

⁽¹⁾ EYVL 2002, L 108, s. 21.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Koblenz (Saksa) on esittänyt 6.12.2018 – Stadtwerke Neuwied GmbH v. RI

(Asia C-765/18)

(2019/C 112/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Koblenz

Pääasian asianosaiset

Kantaja ja vastakanteen vastaaja: Stadtwerke Neuwied GmbH

Vastaaja ja vastakanteen kantaja: RI

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 98/30/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/55/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä liitteessä A olevien b ja c kohdan kanssa, tulkittava siten, että se, ettei maakaasun asiakkaille ole annettu ajoissa ja suoraan tietoa kaasutoimituksiin tehtävän tariffimuutoksen edellytyksistä, perusteesta ja suuruudesta, on esteenä tällaisen tariffimuutoksen pätevyydelle?

2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi,

voidaanko maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 98/30/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/55/EY 3 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä liitteessä A olevien b ja c kohdan kanssa, soveltaa suoraan yksityisoikeudelliseen (saksalainen rajavastuuyhtiö (GmbH)) maakaasun toimittajaan 1.7.2004 alkaen, koska mainitut direktiivin säännökset ovat sisällöltään ehdottomia, joten niitä voidaan soveltaa ilman erillistä täytäntöönpanotoimea, ja niillä annetaan kansalaisille oikeuksia sellaiseen elimeen nähden, joka on yksityisoikeudellisesta muodostaan huolimatta valtion alainen, koska valtio on yrityksen ainoa osakas?

⁽¹⁾ EUVL 2003, L 176, s. 57.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Halle (Saksa) on esittänyt 10.12.2018 – TK v. Land Sachsen-Anhalt

(Asia C-773/18)

(2019/C 112/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Halle

Pääasian asianosaiset

Kantaja: TK

Vastaaja: Land Sachsen-Anhalt

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Merkitseekö ikään perustuvaan syrjintään johtavan palkkausjärjestelmän puitteissa tehty prosentuaalinen taannehtiva korotus uutta syrjintää, kun korotusprosentti on tietyn palkkaluokan kaikissa ikäisryhmissä yhtä suuri ja tämän vuoksi absoluuttinen – muttei suhteellinen – ero syrjinnän kohteena olevien työntekijöiden ja niiden, joihin ei kohdistu syrjintää, välillä muuttuu?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tällainen prosentuaalinen korotus kaikille ikäisille perusteltu, kun korotus perustuu siihen, että alkuperäinen palkkaustaso on jäsenvaltion perustuslaissa säädettyä vähimmäistasoa alhaisempi?
- 3) Onko unionin oikeus, erityisesti direktiivin 2000/78/EY⁽¹⁾ 9 artikla, esteenä säännöstölle, jossa evätään oikeus ikään perustuvaa palkkasyrjintää koskevaan korvaukseen kahden kuukauden kuluttua, jos

— määräaika alkaa kuluu 8.9.2011 annetun tuomion C-297/10 ja C 298/10 (Hennigs ja Mai, EU:C:2011:560) julistamisesta, vaikka asianomaiseen henkilöön ei sovelleta liittovaltion työntekijöiden työehtosopimusta, vaan hänen henkilökohtainen tilanteensa vastaa 9.9.2015 annettua tuomiota C-20/13 (Unland, EU:C:2015:561)

— kyseessä olevat virkamiehet ja tuomarit (työntekijät) voivat saada tiedon edellä mainitusta tuomiosta vain yleisistä julkisista lähteistä

— työnantajat ovat kiistäneet mainitun tuomion antamisen jälkeen sen sovellettavuuden virkamiehiin ja samalla kiistäneet ikään perustuvan syrjinnän, ja samalla tämä oikeudellinen näkemys on ainakin osittain viestitetty ulospäin